

Mus zit in de boom op het veld.
De boom is groot.
Ik zie veel, denkt Mus. Ik zie alles.
De zon zakt weg. Het wordt koud.
En nat. Maar Mus zingt. Hoog op
een tak onder een blad is het droog.
Plots schrikt Mus. Wat is dat?
'Kras! Kras! Kras!'
Wie krast daar? Mus kijkt en kijkt.
Hij ziet iets groots. Iets zwarts. Met
een bek.

Het hart van Mus klopt in zijn keel. Het zwart met
de bek is heel sterk. Dat hoort Mus aan de schreeuw.

‘Kras! Kras!’

Het klinkt heel boos, denkt Mus.

Ik hou me stil.

Is het echt boos? Of lacht het wat?

Mus maakt zich klein.

Zo ziet het me niet, denkt hij.